

No. 35577

**Finland
and
Germany**

Agreement between the Republic of Finland and the Federal Republic of Germany on social security. Helsinki, 28 April 1997

Entry into force: *1 August 1998 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 14*

Authentic texts: *Finnish and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 30 March 1999*

**Finlande
et
Allemagne**

Accord entre la République de Finlande et la République fédérale d'Allemagne relatif à la sécurité sociale. Helsinki, 28 avril 1997

Entrée en vigueur : *1er août 1998 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 14*

Textes authentiques : *finnois et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Finlande, 30 mars 1999*

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS SOSIAALITURVASTA SUOMEN TASAVALLAN JA SAKSAN LIITTOTASAVALLAN VÄLILLÄ

Suomen tasavalta ja Saksan liittotasavalta, joiden toivomuksena on korvata Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välinen 23 päivänä huhtikuuta 1979 tehty sopimus sosiaaliturvasta uudella sopimuksella täydentämään asetuksia (ETY) N:o 1408/71 ja 574/72, ovat ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 1408/71 8 artiklan säännökset sopineet seuraavasta:

I OSASTO

Yleiset määräykset

1 artikla

Sopimuksen soveltamiseksi ovat, jollei toisin sovita, sopimusvaltioiden välisissä suhteissa voimassa.

1. asetuksen (ETY) N:o 1408/71 säännökset sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (jäljempänä asetus),
2. asetuksen (ETY) N:o 574/72 säännökset sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä (jäljempänä täytäntöönpanoasetus) ja
3. näiden toimeenpanemiseksi tehdyt sopimukset.

2 artikla

1) Jollei sopimuksessa toisin määrätä, sillä sama asiallinen soveltamisala kuin asetuksella, lukuun ottamatta työttömyysetuuksia ja perhe-etuuksia.

2) Sopimusta sovellettaessa ei oteta huomioon sopimusvaltion muiden valtioiden kanssa tekemistä sopimuksista tai niiden toimeenpanosta johtuvaa lainsäädäntöä.

3) Jos sopimusvaltion lainsäädännön perusteella edellytykset toisen sopimuksen soveltamiseksi tämän sopimuksen lisäksi täyttyvät, tämän sopimusvaltion vakuutuslaitos jättää sopimusta soveltaessaan toisen sopimuksen huomioon ottamatta.

4) 2 ja 3 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos Saksan liittotasavallan sosiaaliturvaa koskevassa lainsäädännössä, joka johtuu valtioiden välisistä sopimuksista tai niiden toimeenpanosta, on säännöksiä vastuun ottamisesta muissa maissa täytetyistä vakuutuskausista.

3 artikla

1) Jollei sopimuksessa toisin määrätä, sitä sovelletaan henkilöihin, joihin sovelletaan tai on sovellettu sopimusvaltion lainsäädäntöä, samoin kuin heidän perheenjäseniinsä tai jälkeensä jääneisiin; jollei heihin sovelleta asetusta.

2) Jos sopimuksessa niin määrätään, sitä sovelletaan myös henkilöihin, joihin sovelletaan asetusta.

3) Asetuksen 3 ja 10 artiklan säännöksiä sovelletaan vain sopimusvaltioiden kansalaisiin, asetuksen tarkoittamiin pakolaisiin ja valtiottomiin henkilöihin sekä heidän perheenjäseniinsä ja jälkeensä jääneisiin.

4 artikla

Jollei sopimuksessa toisin määrätä, maksetaan sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset eruudet sopimusvaltioiden ulkopuolella asuville toisen sopimusvaltion kansalaisille samoin edellytyksin kuin siellä asuville ensiksi mainitun sopimusvaltion kansalaisille. Tätä sovelletaan myös sellaisiin sopimusvaltion kansalaisiin, joihin sovelletaan asetusta.

II OSASTO

Sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat määräykset

5 artikla

1) Jollei sopimuksessa toisin määrätä, sovelletaan tähän osastoon asetuksen (II osasto) ja täytäntöönpanoasetuksen (III osasto) säännöksiä.

2) Asetuksen sovellettavan lainsäädännön määräämistä koskevia säännöksiä sovelletaan vastaavasti

- a) lainsäädäntöön, joka koskee työttömyysetuuksien vakuutusmaksuja ja kustannusten jakoa
- b) Suomen ja Saksan lainsäädännön mukaiseen lapsilisään; tätä sovelletaan vastaavasti mukana seuraaviin perheenjäseniin, jos he eivät ole ansiotyössä.

3) Jos 2 artikla 1 kappaleessa tarkoitettun Suomen tasavallan lainsäädännön mukaisesti vakuutettu henkilö muuttaa Saksan liittotasavaltaan, hän voi vapaaehtoisesti jatkaa vakuutusta 2 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettun Saksan liittotasavallan lainsäädännön mukaisesti. Tällöin rinnastetaan Suomen tasavallan lakisääteisen sairausvakuutuksen lakkaaminen Saksan liittotasavallan lainsäädännön mukaisen vakuutusvelvollisuuden lakkaamiseen. Vakuutuksen toimeenpanosta vastaa vakuutetun valitsema sairauskassa, jollei Saksan liittotasavallan lainsäädännöstä

muuta johdu. 1—3 virkettä sovelletaan vastaavasti henkilöihin, jotka johtavat oikeutensa vapaaehtoiseen vakuutukseen toisen henkilön vakuutuksesta.

4) 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös 3 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuihin henkilöihin.

III OSASTO

Etuuksia koskevat erikoismääräykset

6 artikla

1) Jollei sopimuksessa toisin määrätä, sovelletaan tähän osastoon asetuksen (III osaston 1—5 ja 8 luku) ja täytäntöönpanoasetuksen (IV osaston 1—5 ja 8 luku) säännöksiä.

2) Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden ulkopuolella asuviin orpoihin sovelletaan asetuksen 45 artiklan säännöksiä. Lapseneläke määräytyy sopimusvaltioiden kansallisen lainsäädännön perusteella. Tämä koskee myös 3 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuja orpoja.

7 artikla

1) Jos henkilö on täyttänyt kummankin sopimusvaltion eläkevakuutuksen mukaisia vakuutuskausia ja kummankin sopimusvaltion lainsäädännön perusteella eläkettä määrättäessä otetaan tuleva aika huomioon, Suomen lainsäädännön mukainen työeläke laskeaan seuraavasti:

Suomalainen eläkevakuutuslaitos ottaa huomioon ajan vanhuuseläkeikään saakka siinä suhteessa kuin Suomen lainsäädännön mukaisesti ennen vakuutustapahtumaa täytetyt vakuutuskaudet ovat kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen vakuutustapahtumaa täytettyihin vakuutuskausiin.

2) 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös henkilöihin, joihin sovelletaan asetusta.

8 artikla

1) Myönnettäessä ja maksettaessa Suomen kansaneläkelain ja yleisen perhe-eläkelain mukaisia etuuksia sopimusvaltion alueella asuville sopimusvaltioiden kansalaisille sekä asetuksen tarkoittamille pakolaisille ja valtiottomille henkilöille, jotka 16 vuotta täyttyään ovat asuneet yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta Suomen tasavallassa, sovelletaan samoja säännöksiä kuin Suomen tasavallassa asuviin Suomen kansalaisiin. Sama koskee perhe-eläkkeitä, jos edunjänttäjä oli sopimusvaltion kansalainen tai asetuksen tarkoittama pakolainen tai valtioton henkilö. Eläkkeen määrä riippuu Suomen tasavallassa asuttujen vuosien lukumäärästä.

2) Lapseneläkkeiden osalta otetaan 6 artiklan 1 kappaleen määräykset huomioon.

IV OSASTO

Muut määräykset

9 artikla

Jollei sopimuksessa toisin määrätä, sen toimeenpanemiseksi sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen säännöksiä.

10 artikla

1) Sopimusvaltion tuomioistuinten täytäntöönpanokelpoiset päätökset samoin kuin sopimusvaltion vakuutuslaitosten tai viranomaisten sosiaalivakuutuksen vakuutusmaksuja ja muita vaatimuksia koskevat täytäntöönpanokelpoiset asiakirjat tunnustetaan toisessa sopimusvaltiossa.

2) Tunnustamisesta saa kieltäytyä vain, jos se on sen sopimusvaltion yleisen oikeusjärjestyksen vastaista, missä päätös tai asiakirja olisi tunnustettava.

3) 1 kappaleen mukaisesti tunnustetut täytäntöönpanokelpoiset päätökset ja asiakirjat pannaan täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa. Täytäntöönpanossa noudatetaan sen sopimusvaltion lainsäädäntöä, jossa täytäntöönpano tapahtuu, siltä osin kuin siinä säädetään tässä sopimusvaltiossa annettujen vastaavien päätösten ja asiakirjojen täytäntöönpanosta. Päätös tai asiakirja on varustettava sen täytäntöönpanokelpoisuutta koskevalla todistuksella (täytäntöönpanolauseke).

4) Sopimusvaltion vakuutuslaitoksen maksamattomia vakuutusmaksuja koskevalla saatavilla on toisen sopimusvaltion pakko-täytäntöönpanossa sekä konkurssi- ja akordimenettelyssä sama etuoikeus kuin vastaavilla saatavilla tässä sopimusvaltiossa.

5) 1 kappaleessa tarkoitettuja muita vaatimuksia ovat myös asetuksen 93 artiklassa tarkoitettut korvausvaatimukset.

6) 1—5 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös sovellettaessa asetusta.

11 artikla

Sopimusvaltioiden hallitukset tai asianomaiset viranomaiset voivat sopia sopimuksen toimeenpanemiseksi tarvittavista hallinnollisista toimenpiteistä. Ne ilmoittavat toisilleen 2 artiklassa tarkoitetun lainsäädännön muutoksista ja täydennyksistä.

V OSASTO

Siirtymä- ja loppumääräykset

12 artikla

Etuuksia vahvistettaessa tai uudestaan vahvistettaessa sovelletaan sopimuksen voimaantulosta lukien asetuksen 94 ja 95 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 118 ja 119 artiklan säännöksiä.

13 artikla

1) Asianomaisten viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan ratkaistava sopimusvaltioiden väliset sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat erimielisyydet.

2) Jollei erimielisyyttä voida selvittää tällä tavoin, se alistetaan sopimusvaltion vaatimuksesta välimiesoikeuden ratkaistavaksi.

3) Välimiesoikeus muodostetaan kutakin tapausa varten erikseen siten, että kumpikin sopimusvaltio määrää yhden jäsenen ja kummankin jäsenet sopivat puheenjohtajasta, jonka tulee olla kolmannen valtion kansalainen ja jonka kummankin sopimusvaltion hallitukset määräävät puheenjohtajaksi. Jäsenet määrätään kahden ja puheenjohtaja kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sopimusvaltio on ilmoittanut toiselle tahtovansa alistaa erimielisyyden välimiesoikeuden ratkaistavaksi.

4) Jollei 3 kappaleen määräaikoja noudateta, kumpikin sopimusvaltio voi, jollei toisin sovita, pyytää Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen puheenjohtajaa tekemään tarvittavat nimitykset. Jos puheenjohtaja on sopimusvaltion kansalainen tai jos hän on myös esteellinen, nimitykset tekee arvoasteikossa seuraava oikeuden jäsen, joka ei ole sopimusvaltion kansalainen.

5) Välimiesoikeus tekee ratkaisunsa enemmistöperiaatteella sopimusvaltioiden välillä voimassa olevien sopimusten ja yleisen kansainvälisen oikeuden perusteella. Sen ratkaisut ovat sitovia. Kumpikin sopimusvaltio vastaa jäsenensä kustannuksista samoin kuin sille asian käsittelystä välimiesoikeudessa aiheutuneista kuluista. Sopimusvaltiot vastaavat kumpikin puoliksi puheenjohtajan kustannuksista samoin kuin muista kuluista. Välimiesoikeus voi sopia muunlaisesta kustannusten jaosta. Muilta osin välimiesoikeus päättää itse menettelytavoistaan.

14 artikla

1) Sopimus on ratifioitava. Ratifioimiskirjat vaihdetaan niin pian kuin mahdollista Bonnissa.

2) Sopimus tulee voimaan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen kuukauden jälkeen, jolloin ratifioimiskirjat on vaihdettu.

15 artikla

1) Sopimus on voimassa toistaiseksi. Kumpikin sopimusvaltio voi kirjallisesti diplomaattiteitse irtisanoa sen päättymään kalenterivuoden lopussa kolmen kuukauden irtisanomisajalla.

2) Jos sopimus irtisanomisen vuoksi lakkaa olemasta voimassa, sen määräykset ovat edelleen voimassa aikaisemmin syntyneisiin etuuksiin koskeviin oikeuksiin nähden. Näihin oikeuksiin ei sovelleta rajoittavaa lainsäädäntöä ulkomailla asumiseen perustuvasta oikeuden kumoamisesta, etuuden lepäämäänjättämisestä tai lakkauttamisesta.

16 artikla

Sopimuksen tullessa voimaan kumotaan

- a) 23 päivänä huhtikuuta 1979 allekirjoitettu Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välinen sopimus sosiaaliturvasta
- b) 28 päivänä marraskuuta 1985 tehty Suomen tasavallan hallituksen ja Saksan liittotasavallan hallituksen välinen sopimus huhtikuun 23 päivänä 1979 allekirjoitetun Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välisen sosiaaliturvasta tehdyn sopimuksen toimeenpanemisesta
- c) 23 päivänä huhtikuuta 1979 allekirjoitettu Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välinen sopimus työtömyysetuuksista.

Tämän vuoksi ovat sopimusvaltioiden valtuutetut allekirjoittaneet ja sinetöineet sopimuksen.

Tehty Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 1997 kahtena kappaleena sekä suomeksi että saksaksi, ja kummankin kieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Suomen tasavallan puolesta

Sinikka Mönkäre

Saksan liittotasavallan puolesta

Berthold Pfetten-Ambach

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

**ABKOMMEN ZWISCHEN DER
REPUBLIK FINNLAND UND DER
BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
ÜBER SOZIALE SICHERHEIT**

Die Republik Finnland und die Bundesrepublik Deutschland in dem Wunsch, das Abkommen vom 23. April 1979 zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland über Soziale Sicherheit durch ein neues Abkommen ergänzend zu den Verordnungen (EWG) Nr. 1408/71 und Nr. 574/72 zu ersetzen sind unter Berücksichtigung des Artikels 8 der Verordnung (EWG) Nr. 1408/71 wie folgt übereingekommen:

ABSCHNITT I

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 1

Für die Anwendung dieses Abkommens gelten im Verhältnis zwischen den Vertragsstaaten, soweit es nichts anderes bestimmt,

1. die Vorschriften der Verordnung (EWG) Nr. 1408/71 über die Anwendung der Systeme der sozialen Sicherheit auf Arbeitnehmer und Selbständige sowie deren Familienangehörige, die innerhalb der Gemeinschaft zu- und abwandern (im folgenden als Verordnung bezeichnet),
2. die Vorschriften der Verordnung (EWG) Nr. 574/72 über die Durchführung der Verordnung (EWG) Nr. 1408/71 über die Anwendung der Systeme der sozialen Sicherheit auf Arbeitnehmer und Selbständige sowie deren Familienangehörige, die innerhalb der Gemeinschaft zu- und abwandern (im folgenden als Durchführungsverordnung bezeichnet), und
3. die zu ihrer Durchführung getroffenen Vereinbarungen.

Artikel 2

(1) Soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, gilt es für den sachlichen Geltungsbereich der Verordnung mit Ausnahme der Leistungen bei Arbeitslosigkeit und der Familienleistungen.

(2) Bei Anwendung dieses Abkommens finden die Rechtsvorschriften keine Anwendung, die sich für einen Vertragsstaat aus anderen zwischenstaatlichen Verträgen ergeben oder zu deren Ausführung dienen.

(3) Sind nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaats außer den Voraussetzungen für die Anwendung des Abkommens auch die Voraussetzungen für die Anwendung eines anderen Abkommens erfüllt, so läßt der Träger dieses Vertragsstaats bei Anwendung des Abkommens das andere Abkommen unberücksichtigt.

(4) Die Absätze 2 und 3 finden keine Anwendung, soweit die Rechtsvorschriften über Soziale Sicherheit, die sich für die Bundesrepublik Deutschland aus zwischenstaatlichen Verträgen ergeben oder zu deren Ausführung dienen, Versicherungslastregelungen enthalten.

Artikel 3

(1) Soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, gilt es für die Personen, für welche die Rechtsvorschriften eines der Vertragsstaaten gelten oder galten sowie deren Familienangehörigen oder Hinterbliebenen unter der Voraussetzung, daß sie nicht unter den persönlichen Geltungsbereich der Verordnung fallen.

(2) Soweit in diesem Abkommen bestimmt, gilt es auch für Personen, die unter den persönlichen Geltungsbereich der Verordnung fallen.

(3) Die Artikel 3 und 10 der Verordnung gelten nur für die Staatsangehörigen der Vertragsstaaten, für Flüchtlinge und Staatenlose im Sinne der Verordnung sowie für die Familienangehörigen und Hinterbliebenen dieser Personen.

Artikel 4

Soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, werden Leistungen nach den Rechtsvorschriften des einen Vertragsstaats den Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaats gewöhnlich aufhalten, unter denselben Voraussetzungen erbracht wie den sich dort gewöhnlich aufhaltenden Staatsangehörigen des ersten Vertragsstaats. Dies gilt auch für Staatsangehörige der Vertragsstaaten, die unter den persönlichen Geltungsbe- reich der Verordnung fallen.

ABSCHNITT II

Bestimmung der anzuwendenden Rechtsvorschriften

Artikel 5

(1) Für die Anwendung dieses Abschnitts gelten, soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, die Vorschriften der Verordnung (Titel II) und der Durchführungsverordnung (Titel III).

(2) Die Bestimmungen über die anzuwen- denden Rechtsvorschriften der Verordnung gelten entsprechend für

- a) die Vorschriften über die Beiträge und Umlagen nach den Regelungen über die Leistungen bei Arbeitslosigkeit,
- b) das Kindergeld nach den finnischen und deutschen Vorschriften; dies gilt entsprechend für begleitende Familienangehörige, soweit sie keine Er- werbstätigkeit ausüben.

(3) Verlegt eine Person, die nach den in Artikel 2 Absatz 1 genannten Rechtsvorschriften der Republik Finnland versichert war, den gewöhnlichen Aufenthalt in die Bundesrepublik Deutschland, so kann sie die Ver- sicherung nach den in Artikel 2 Absatz 1 genannten Rechtsvorschriften der Bundesre- publik Deutschland freiwillig fortsetzen. Da- bei steht dem Ausscheiden aus der Ver- sicherungspflicht nach den Rechtsvorschriften der Bundesrepublik Deutschland das Ausscheiden aus der Krankenversicherung nach den Rechtsvorschriften der Republik

Finnland gleich. Die Versicherung wird von einer vom Versicherten zu wählenden Krankenkasse durchgeführt, soweit sich aus den Rechtsvorschriften der Bundesrepublik Deutschland nichts anderes ergibt. Die Sätze 1 bis 3 gelten entsprechend für Personen, deren Recht auf freiwillige Versicherung sich von der Versicherung einer anderen Person ableitet.

(4) Absatz 3 gilt auch für die in Artikel 3 Absatz 2 genannten Personen.

ABSCHNITT III

Besondere Bestimmungen über Leistungsansprüche

Artikel 6

(1) Für die Anwendung dieses Abschnitts gelten, soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, die Vorschriften der Verordnung (Titel III, Kapitel 1 bis 5 und 8) und der Durchführungsverordnung (Titel IV, Kapitel 1 bis 5 und 8).

(2) Für Waisen, die sich außerhalb des Hoheitsgebiets der Staaten des Europäischen Wirtschaftsraums gewöhnlich aufhalten, gilt Artikel 45 der Verordnung. Die Berechnung der Waisenrente erfolgt nach den nationalen Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten. Dies gilt auch für die unter Artikel 3 Absatz 2 fallenden Waisen.

Artikel 7

(1) Hat eine Person Versicherungszeiten in den Rentenversicherungen beider Vertragsstaaten zurückgelegt und ist nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten bei der Berechnung der Rente eine Zurechnungszeit zu berücksichtigen, so gilt für die Berechnung der Beschäftigtenrente nach den finnischen Rechtsvorschriften folgendes:

Der finnische Träger der Rentenversicherung berücksichtigt die Zeit bis zum Rentenalter nach dem Verhältnis zwischen den nach seinen Rechtsvorschriften vor Eintritt des Versicherungsfalls zurückgelegten Versicherungszeiten und den gesamten, nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten vor Eintritt des Versicherungsfalls zurückgelegten Versicherungszeiten.

(2) Absatz 1 gilt auch für Personen, die unter den persönlichen Geltungsbereich der Verordnung fallen.

Artikel 8

(1) Für Staatsangehörige der Vertragsstaaten sowie für Flüchtlinge und Staatenlose im Sinne der Verordnung, die nach Vollendung des 16. Lebensjahrs eine ununterbrochene Wohnzeit von mindestens drei Jahren in der Republik Finnland zurückgelegt haben und sich im Hoheitsgebiet der Vertragsstaaten gewöhnlich aufhalten, gelten in bezug auf den Leistungsanspruch und auf die Leistungsgewährung die finnischen Rechtsvorschriften über Volksrenten und allgemeine Hinterbliebenenrenten, wie sie für finnische Staatsangehörige mit Wohnsitz in der Republik Finnland gelten. Bei Hinterbliebenenrenten gilt entsprechendes, wenn die verstorbene Person Staatsangehöriger eines der Vertragsstaaten, Flüchtling oder Staatenloser im Sinne der Verordnung war. Der Rentenbetrag richtet sich nach der Zahl der Jahre des gewöhnlichen Aufenthalts in der Republik Finnland.

(2) Waisenrenten werden unter Berücksichtigung des Artikels 6 Absatz 1 geleistet.

ABSCHNITT IV

Verschiedene Bestimmungen

Artikel 9

Für die Durchführung dieses Abkommens gelten, soweit es nichts anderes bestimmt, die Vorschriften der Durchführungsverordnung.

Artikel 10

(1) Die vollstreckbaren Entscheidungen der Gerichte sowie die vollstreckbaren Urkunden der Träger oder der Behörden eines Vertragsstaats über Beiträge und sonstige Forderungen aus der Sozialversicherung werden im anderen Vertragsstaat anerkannt.

(2) Die Anerkennung darf nur versagt werden, wenn sie der öffentlichen Ordnung des Vertragsstaats widerspricht, in dem die Entscheidung oder die Urkunde anerkannt werden soll.

(3) Die nach Absatz 1 anerkannten vollstreckbaren Entscheidungen und Urkunden werden im anderen Vertragsstaat vollstreckt. Das Vollstreckungsverfahren richtet sich nach den Rechtsvorschriften, die in dem Vertragsstaat, in dem vollstreckt werden soll, für die Vollstreckung der in diesem Vertragsstaat erlassenen entsprechenden Entscheidungen und Urkunden gelten. Die Ausfertigung der Entscheidung oder der Urkunde muß mit der Bestätigung ihrer Vollstreckbarkeit (Vollstreckungsklausel) versehen sein.

(4) Forderungen von Trägern in einem Vertragsstaat aus Beitragsrückständen haben bei der Zwangsvollstreckung sowie im Konkurs- und Vergleichsverfahren im anderen Vertragsstaat die gleichen Vorrechte wie entsprechende Forderungen in diesem Vertragsstaat.

(5) Sonstige Forderungen im Sinne des Absatzes 1 sind auch die in Artikel 93 der Verordnung bezeichneten Ersatzansprüche.

(6) Absätze 1 bis 5 gelten auch, soweit die Verordnung Anwendung findet.

Artikel 11

Die Regierungen der Vertragsstaaten oder die zuständigen Behörden können die zur Durchführung des Abkommens notwendigen Verwaltungsmaßnahmen vereinbaren. Sie unterrichten einander über Änderungen und Ergänzungen der für sie geltenden in Artikel 2 bezeichneten Rechtsvorschriften.

ABSCHNITT V

Übergangs- und Schlußbestimmungen

Artikel 12

Für die Feststellung und Neufeststellung von Leistungen gelten die Artikel 94 und 95 der Verordnung sowie die Artikel 118 und 119 der Durchführungsverordnung mit Inkrafttreten dieses Abkommens entsprechend.

Artikel 13

(1) Streitigkeiten zwischen den beiden Vertragsstaaten über die Auslegung oder Anwendung des Abkommens sollen, soweit möglich, durch die zuständigen Behörden beigelegt werden.

(2) Kann eine Streitigkeit auf diese Weise nicht beigelegt werden, so wird sie auf Verlangen eines Vertragsstaats einem Schiedsgericht unterbreitet.

(3) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet, indem jeder Vertragsstaat ein Mitglied bestellt und beide Mitglieder sich auf den Angehörigen eines dritten Staates als Obmann einigen, der von den Regierungen beider Vertragsstaaten bestellt wird. Die Mitglieder werden innerhalb von zwei Monaten, der Obmann innerhalb von drei Monaten bestellt, nachdem der eine Vertragsstaat dem anderen mitgeteilt hat, daß er die Streitigkeit einem Schiedsgericht unterbreiten will.

(4) Werden die in Absatz 3 genannten Fristen nicht eingehalten, so kann in Ermangelung einer anderen Vereinbarung jeder Vertragsstaat den Präsidenten des Europäischen Gerichtshofs für Menschenrechte bitten, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Ist der Präsident Staatsangehöriger eines Vertragsstaats oder ist auch er verhindert, so soll das im Rang nächstfolgende Mitglied des Gerichtshofs, das nicht Staatsangehöriger eines Vertragsstaats ist, die Ernennungen vornehmen.

(5) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit aufgrund der zwischen den Vertragsstaaten bestehenden Verträge und des allgemeinen Völkerrechts. Seine Entscheidungen sind bindend. Jeder Vertragsstaat trägt die Kosten seines Mitglieds sowie seiner Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht. Die Kosten des Obmanns sowie die sonstigen Kosten werden von den Vertragsstaaten zu gleichen Teilen getragen. Das Schiedsgericht kann eine andere Kostenregelung treffen. Im übrigen regelt das Schiedsgericht sein Verfahren selbst.

Artikel 14

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Bonn ausgetauscht.

(2) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des zweiten Monats nach Ablauf des Monats in Kraft, in dem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht werden.

Artikel 15

(1) Dieses Abkommen wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Jeder Vertragsstaat kann es unter Einhaltung einer Frist von drei Monaten zum Ende eines Kalenderjahrs auf diplomatischem Wege schriftlich kündigen.

(2) Tritt das Abkommen infolge Kündigung außer Kraft, so gelten seine Bestimmungen für die bis dahin erworbenen Leistungsansprüche weiter. Einschränkende Rechtsvorschriften über den Ausschluß eines Anspruchs oder das Ruhen oder die Entziehung von Leistungen wegen des Aufenthalts im Ausland bleiben für diese Ansprüche unberücksichtigt.

Artikel 16

Mit Inkrafttreten dieses Abkommens treten außer Kraft

- a) das am 23. April 1979 unterzeichnete Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland über Soziale Sicherheit,
- b) die am 28. November 1985 zwischen der Regierung der Republik Finnland und der Regierung der Bundesrepublik Deutschland geschlossene Vereinbarung zur Durchführung des Abkommens vom 23. April 1979 zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland über Soziale Sicherheit,
- c) das am 23. April 1979 unterzeichnete Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland über Leistungen für Arbeitslose.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Bevollmächtigten dieses Abkommen unterschrieben und mit ihren Siegeln versehen.

Geschehen zu Helsinki am 28. April 1997 in zwei Urschriften, jede in finnischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Republik Finnland

Sinikka Mönkäre

Für die Bundesrepublik Deutschland

Berthold Pfetten-Ambach

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE FEDERAL
REPUBLIC OF GERMANY ON SOCIAL SECURITY

The Republic of Finland and the Federal Republic of Germany, desiring to replace the Convention of 23 April 1979 on social security between the Republic of Finland and the Federal Republic of Germany by a new agreement supplementary to Regulation (EEC) No. 1408/71 and Regulation (EEC) No. 574/72, and having regard to article 8 of Regulation (EEC) No. 1408/71, have agreed as follows:

Section I. General Provisions

Article 1

For the purposes of this Agreement, the following shall, except where otherwise provided, apply as between the Contracting States:

1. The provisions of Regulation (EEC) No. 1408/71 on the application of social security schemes to employed and self-employed persons and their families moving within the Community (hereinafter "the Regulation");
2. The provisions of Regulation (EEC) No. 574/72 on the implementation of Regulation (EEC) No. 1408/71 on the application of social security schemes to employed and self-employed persons and their families moving within the Community (hereinafter "the implementing Regulation"); and
3. The agreements entered into for their implementation.

Article 2

1. Except as otherwise provided in this Agreement, it shall apply to the matters covered by the Regulation, with the exception of unemployment benefits and family benefits.
2. In the application of this Agreement, legislation of a Contracting State arising out of other international treaties, or which serves for their implementation, shall not apply.
3. Where in addition to the conditions for the application of the Agreement, as the conditions for the application of another agreement are also fulfilled under the legislation of a Contracting State, the insurance authority of that Contracting State shall not take the other agreement into account for the purpose of applying the Agreement.
4. Paragraphs 2 and 3 shall not apply insofar as the social security legislation which arises in the case of the Federal Republic of Germany out of other international treaties, or which serves for their implementation, contains regulations concerning insurance liability.

Article 3

1. Except as otherwise provided in this Agreement, it shall apply to persons to whom the legislation of one of the Contracting States applies or has applied and to members of

their families or their survivors, on condition that they are not among the persons covered by the Regulation.

2. Where so provided in this Agreement, it shall apply also to persons covered by the Regulation.

3. Articles 3 and 10 of the Regulation shall apply only to nationals of the Contracting States, to refugees and stateless persons within the meaning of the Regulation and to members of their families and their survivors.

Article 4

Except as otherwise provided in this Agreement, benefits under the law of one of the Contracting States shall be paid to nationals of the other Contracting State who are normally resident outside the Contracting States under the same conditions as to nationals of the first Contracting State who are normally resident within them. This shall also apply to nationals of the Contracting States who are covered by the Regulation.

Section II. Determination of the Applicable Law

Article 5

1. Except as otherwise provided in this Agreement, the provisions of the Regulation (Title II) and of the implementing Regulation (Title III) shall apply for the purposes of this Section.

2. The provisions of the Regulation concerning the applicable rules shall apply, *mutatis mutandis*, to:

(a) The rules concerning contributions and cost-sharing under the arrangements for unemployment benefit;

(b) Children's allowance under the Finnish and German rules; this shall apply, *mutatis mutandis*, to accompanying family members who are not gainfully employed.

3. Where a person who has been insured under the legislation of the Republic of Finland referred to in article 2, paragraph 1, transfers his normal residence to the Federal Republic of Germany, he may voluntarily continue the insurance under the legislation of the Federal Republic of Germany referred to in article 2, paragraph 1. In such a case, separation from compulsory insurance under the legislation of the Federal Republic of Germany shall be deemed assimilated to separation from sickness insurance under the legislation of the Republic of Finland. Insurance shall be made available by a sickness insurance scheme to be chosen by the insured person, except as otherwise provided in the legislation of the Federal Republic of Germany. The preceding three sentences of this paragraph shall apply *mutatis mutandis* to persons whose right to voluntary insurance derives from the insurance of another person.

4. Paragraph 3 shall apply also to the persons referred to in article 3, paragraph 2.

Section III. Special Provisions Concerning Benefit Entitlements

Article 6

1. Except as otherwise provided in this Agreement, the rules contained in the Regulation (Title III, Chapters 1-5 and 8) and in the implementing Regulation (Title IV, Chapters 1-5 and 8) shall apply for the purposes of this Section.

2. In the case of orphans normally resident outside the territory of the States of the European Economic Area, article 45 of the Regulation shall apply. The orphan's pension shall be calculated under the national legislation of the Contracting States. This shall apply also to orphans covered by article 3, paragraph 2.

Article 7

1. Where a person has accrued periods of insurance under the pension schemes of both Contracting States, and a reasonable period is to be taken into account under the legislation of both Contracting States, for the purpose of calculating an employed person's pension under Finnish legislation, the following shall apply:

The Finnish insurance authority shall reckon the period until pensionable age according to the proportion of the insured periods accrued under its legislation prior to the insurance contingency and the total of insured periods accrued under the legislation of both Contracting States prior to the insurance contingency.

2. Paragraph 1 shall apply also to persons covered by the Regulation.

Article 8

1. For nationals of the Contracting State and for refugees and stateless persons within the meaning of the Regulation who have completed an uninterrupted period of residence of at least three years in the Republic of Finland following completion of their 16th year and who are normally resident in the territory of the Contracting States, the rules applicable to their entitlement to benefit and the payment of benefit shall be the Finnish rules on pensions and on survivor's benefits in general, as they apply to Finnish nationals resident in the Republic of Finland. The same shall apply *mutatis mutandis* to survivor's benefits if the deceased person was a national of one of the Contracting States, a refugee or a stateless person. The amount of the benefit shall be determined according to the number of years of normal residence in the Republic of Finland.

2. Orphan's pensions shall be paid having regard to article 6, paragraph 1.

Section IV. Miscellaneous Provisions

Article 9

Except as otherwise provided, the rules of the implementing Regulation shall apply to the implementation of this Agreement.

Article 10

1. Enforceable court orders and enforceable documents issued by the insurance authorities or public authorities of a Contracting State in matters concerning contributions and other debt-

claims relating to social insurance shall be recognized in the other Contracting State.

2. Recognition may be refused only where it would be contrary to the public policy of the Contracting State in which recognition of the order or document is sought.

3. Enforceable orders and documents which are recognized in accordance with paragraph 1 shall be enforced in the other Contracting State. The enforcement procedure shall be governed by the legislation applicable in the Contracting State in which enforcement is sought to the enforcement of the corresponding orders and documents issued in that Contracting State. The copy of the order or document must contain a statement to the effect that it is enforceable (enforceability clause).

4. Debt-claims of insurance authorities in a Contracting State relating to arrears in contribution shall, in the event of forced execution or of bankruptcy or composition proceedings in the other Contracting State, have the same priority as corresponding debt-claims in that Contracting State.

5. Other debt-claims, within the meaning of paragraph 1, shall include the claims for compensation referred to in article 93 of the Regulation.

6. Paragraphs 1 to 5 shall also apply insofar as the Regulation is applicable.

Article 11

The Governments of the Contracting States, or the competent public authorities, may agree on the administrative measures necessary for the implementation of the Agreement. They shall inform one another of any changes in, and additions to, the legislation in force for them specified in article 2.

Section V. Transitional and Final Provisions

Article 12

For the purpose of determining and revising benefits, articles 94 and 95 of the Regulation, and articles 118 and 119 of the implementing Regulation, shall apply *mutatis mutandis* upon the entry into force of this Agreement.

Article 13

1. Any disputes between the two Contracting States concerning the interpretation or application of this Agreement shall be settled, as far as possible, by the competent authorities.

2. Where a dispute cannot be settled in this manner, it shall, at the request of a Contracting State, be submitted to an arbitral tribunal.

3. The arbitral tribunal shall be constituted ad hoc; each Contracting State shall appoint one member, and the two members shall agree on the national of a third State who is to be chairman and who shall be appointed by the Governments of both Contracting States. The members shall be appointed within two months and the chairman within three months after one of the Contracting States has informed the other that it wishes to submit the dispute to an arbitral tribunal.

4. If the time limits referred to in paragraph 3 are not adhered to, either Contracting State may, in the absence of some other agreement, request the President of the European Court of Human Rights to make the necessary appointments. If the President is a national of one of the Contracting States or is unable to act, the next most senior member of the Court who is not a national of a Contracting State shall make the appointments.

5. The arbitral tribunal shall take its decisions by majority vote on the basis of the treaties existing between the Contracting States and of general international law. Its decisions shall be binding. Each Contracting State shall defray the expenses of its own member and of its representation before the arbitral tribunal. The expenses of the chairman and other costs shall be borne equally by the Contracting States. The arbitral tribunal may make some other ruling concerning costs. In all other respects, the arbitral tribunal shall establish its own rules of procedure.

Article 14

1. This Agreement must be ratified; the instruments of ratification shall be exchanged in Bonn as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the end of the month in which the instruments of ratification are exchanged.

Article 15

1. This Agreement is concluded for an indefinite period. Either Contracting State may denounce it, upon three months' notice in writing through the diplomatic channel, with effect from the end of any calendar year.

2. If, as a result of denunciation, the Agreement ceases to have effect, its provisions shall continue to apply entitlements to benefits acquired up to that time. Restrictive legislation relating to the preclusion of an entitlement or the suspension or withdrawal of benefits owing to residence abroad shall not be taken into account in respect of such entitlements.

Article 16

Upon the entry into force of this Agreement, the following shall cease to have effect:

(a) The Agreement on social security between the Republic of Finland and the Federal Republic of Germany signed on 23 April 1979;

(b) The Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Federal Republic of Germany for the implementation of the Convention of

23 April 1979 on social security between the Republic of Finland and the Federal Republic of Germany signed on 28 November 1985;

(c) The Convention on unemployment benefits between the Republic of Finland and the Federal Republic of Germany signed on 23 April 1979.

In witness whereof the plenipotentiaries duly authorized thereto have signed this Agreement and have thereto affixed their seals.

Done at Helsinki on 28 April 1997, in two original copies, each in the Finnish and German languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Finland:

SINIKKA MÖNKÄRE

For the Federal Republic of Germany:

BERTHOLD PFETTEN-ARNBACH

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE RELATIF À LA SÉCURITÉ SOCIALE

La République de Finlande et la République fédérale d'Allemagne, soucieuses de remplacer la Convention de sécurité sociale du 23 avril 1979 entre la République de Finlande et la République fédérale d'Allemagne par un nouvel accord complétant la Directive (CEE) n 1408/71 et la Directive (CEE) n 574/72 et eu égard de l'Article 8 de la Directive (CEE) n 1408/71, sont convenues de ce qui suit :

Titre I. Dispositions générales

Article premier

Aux fins du présent Accord, les règles ci-dessous s'appliquent, sauf indications contraires, entre les États contractants :

1. Les dispositions de la Directive (CEE) n 1408/71 sur l'application des plans de sécurité sociale aux salariés et aux travailleurs indépendants, ainsi qu'à leurs familles, se déplaçant à l'intérieur de la Communauté (ci-après dénommée "la Directive"),

2. Les dispositions de la Directive (CEE) n 574/72 sur l'application de la Directive (CEE)

n 1408/71 sur l'application des plans de sécurité sociale aux salariés et aux travailleurs indépendants, ainsi qu'à leurs familles, se déplaçant à l'intérieur de la Communauté (ci-après dénommée "la Directive d'application"), et

3. Les accords conclus pour leur mise en oeuvre.

Article 2

1. Sauf spécifications contraires du présent Accord, ces règles s'appliquent aux questions traitées par la Directive à l'exception des indemnités de chômage et des allocations familiales.

2. En ce qui concerne l'application du présent Accord, la législation d'un État contractant élaborée à l'occasion d'autres traités internationaux ou utilisée pour leur mise en oeuvre ne s'applique pas.

3. Lorsqu'en plus des conditions à remplir pour l'exécution de l'Accord, si les conditions pour l'application d'un autre arrangement sont également remplies, au titre de la législation d'un État contractant, les autorités compétentes en matière d'assurance dudit État contractant ne tiennent pas compte de l'autre arrangement pour appliquer le présent Accord.

4. Les paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas dans la mesure où la législation sur la sécurité sociale élaborée dans le cas de la République fédérale d'Allemagne à l'occasion d'autres traités internationaux ou utilisée pour leur mise en oeuvre contient des dispositions relatives à la responsabilité en matière d'assurance.

Article 3

1. Sauf dispositions contraires du présent Accord, les dispositions s'appliquent aux personnes auxquelles la législation d'un des États contractants s'applique ou s'est appliquée et aux membres de leurs familles, ou à leurs survivants, à condition qu'ils ne figurent pas au nombre des personnes couvertes par la Directive.

2. Lorsque les dispositions du présent Accord le prévoient, elles s'appliquent également aux personnes couvertes par la Directive.

3. Les Articles 3 et 10 de la Directive s'appliquent seulement aux ressortissants des États contractants, aux réfugiés et aux apatrides, au sens de la Directive, ainsi qu'aux membres de leurs familles et à leurs survivants.

Article 4

Sauf dispositions contraires du présent Accord, les prestations prévues par la législation d'un des États contractants sont versées aux ressortissants de l'autre État contractant qui résident normalement hors des États contractants dans les mêmes conditions qu'aux ressortissants du premier État contractant, qui résident normalement sur le territoire. Ces dispositions s'appliquent également aux ressortissants des États contractants qui sont couverts par la Directive.

Titre II. Détermination de la législation applicable

Article 5

1. Sauf spécifications contraires du présent Accord, les dispositions de la Directive (Titre II) et de la Directive d'application (Titre III) s'appliquent pour ce qui est du présent Titre.

2. Les dispositions de la Directive concernant les règles applicables s'appliquent mutatis mutandis:

a) Aux règles concernant les contributions et le partage des coûts au titre d'arrangements relatifs aux indemnités de chômage,

b) Aux allocations familiales versées au titre des règlements finlandais et allemands; ces dispositions s'appliquent mutatis mutandis aux membres de la famille qui accompagnent le bénéficiaire et qui ne sont pas salariés.

3. Lorsqu'une personne qui a été assurée selon la législation de la République de Finlande mentionnée au paragraphe 1 de l'article 2 transfère sa résidence normale en République fédérale d'Allemagne, l'intéressée peut volontairement continuer d'adhérer au régime d'assurance prévu par la législation de la République fédérale d'Allemagne, mentionnée au paragraphe 1 de

l'article 2. Dans ce cas, la séparation de l'assurance obligatoire au titre de la législation de la République fédérale d'Allemagne est assimilée à la séparation du plan d'assurance maladie prévu par la législation de la République de Finlande. L'assurance est réalisée au moyen d'un plan d'assurance maladie, que doit choisir l'assuré lui-même, sauf spécification contraire de la législation de la République fédérale d'Allemagne. Les trois phrases précé-

dentes du présent paragraphe s'appliquent mutatis mutandis aux personnes dont le droit à l'assurance volontaire dérive de l'assurance d'une autre personne.

4. Le paragraphe 3 s'applique également aux personnes mentionnées au paragraphe 2 de

l'article 3.

Titre III. Dispositions spéciales concernant les droits à prestations

Article 6

1. Sauf dispositions contraires du présent Accord, les règles contenues dans la Directive (Titre III, chapitres 1 à 5 et 8) et dans la Directive d'application (Titre IV, chapitres 1 à 5 et 8) s'appliquent aux fins du présent Titre.

2. Dans le cas d'orphelins résidant normalement hors du territoire des États de la Zone économique européenne, l'Article 45 de la Directive s'applique. Les pensions d'orphelins sont calculées en fonction de la législation nationale des États contractants. Cette disposition s'applique également aux orphelins couverts par les dispositions du paragraphe 2 de l'article 3.

Article 7

I. Lorsqu'une personne a accumulé des périodes d'assurance au titre des plans de retraite des deux États contractants et qu'une période raisonnable doit être prise en considération au titre de la législation des deux États contractants pour calculer la retraite d'un salarié, aux termes de la législation finlandaise, les dispositions suivantes s'appliquent :

Les autorités finlandaises compétentes calculent la période jusqu'à l'âge de la retraite en fonction du pourcentage des périodes d'assurance accumulées au titre de sa législation avant l'assurance accident et la totalité des périodes d'assurance accumulées aux termes de la législation des deux États contractants avant l'assurance accident.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux personnes couvertes par la Directive.

Article 8

1. En ce qui concerne les ressortissants des États contractants, les réfugiés et les apatrides, au sens de la Directive, qui peuvent faire état d'une période de résidence ininterrompue de trois ans au moins en République de Finlande après leur 16ème année, et qui résident normalement sur le territoire des États contractants, les directives applicables à leur droit à prestations et le versement de celles-ci s'effectuent selon le règlement finlandais sur les retraites et les prestations de survivants en général, de la même façon qu'elles s'appliquent aux nationaux finlandais résidant en République de Finlande. La même disposition s'applique mutatis mutandis en ce qui concerne les primes aux survivants, si la personne décédée était ressortissante d'un des États contractants, réfugiée ou apatride. Le montant des prestations est déterminé en fonction du nombre d'années de résidence normale sur le territoire de la République de Finlande.

2. Les pensions d'orphelins sont versées conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 6.

Titre IV. Dispositions diverses

Article 9

Sauf stipulation contraire, les règles de la Directive d'application s'appliquent pour la mise en oeuvre du présent Accord.

Article 10

1. Les décisions judiciaires exécutoires et les documents de même nature publiés par les autorités compétentes en matière d'assurance ou par les organismes publics d'un État contractant sur des questions de contributions et autres demandes de paiement liées à l'assurance sociale sont prises en compte dans l'autre État contractant.

2. Cette prise en compte peut être refusée uniquement dans les cas où elle serait contraire à la politique de l'État contractant auquel il est demandé de prendre en considération la décision ou le document.

3. Les décisions et documents exécutoires qui sont reconnus comme tels, conformément au paragraphe 1, sont exécutés dans l'autre État contractant. La procédure d'exécution est régie par la législation applicable de l'État contractant qui est chargé d'exécuter les décisions et les documents correspondants élaborés dans cet État contractant. Une copie de la décision ou du document doit contenir une déclaration précisant qu'elle ou qu'il est exécutoire (clause exécutoire).

4. Les demandes de paiement des autorités compétentes en matière d'assurance d'un État contractant liées aux arriérés de contributions ont, en cas d'exécution forcée ou de banqueroute, ou de procédure dans l'autre État contractant, la même priorité que les demandes de paiement correspondantes dans l'État contractant en question.

5. Les autres demandes de paiement, au sens du paragraphe 1, portent également sur les demandes de compensation mentionnées à l'Article 93 de la Directive.

6. Les paragraphes 1 à 5 s'appliquent également dans la mesure où la Directive est applicable.

Article 11

Les Gouvernements des États contractants ou les organismes publics peuvent convenir des mesures administratives nécessaires pour la mise en oeuvre de l'Accord. Ils s'informent réciproquement de tout changement et de toute addition à la législation en vigueur, comme spécifié à l'article 2.

Titre V. Dispositions temporaires et définitives

Article 12

Pour déterminer le montant des prestations et pour le réviser, les Articles 94 et 95 de la Directive, ainsi que les Articles 118 et 119 de la Directive d'application, s'appliquent mutatis mutandis dès l'entrée en vigueur du présent Accord.

Article 13

1. Tout différend entre les deux États contractants au sujet de l'interprétation ou de l'application du présent Accord est réglé dans la mesure du possible par les autorités compétentes.

2. Lorsqu'un différend ne peut pas être réglé de cette manière, il est, à la demande d'un État contractant, soumis à un tribunal d'arbitrage.

3. Le tribunal d'arbitrage est constitué au cas par cas; chaque État contractant désigne un membre et les deux membres se mettent d'accord sur le ressortissant d'un État tiers, qui fera fonction de Président et qui est nommé par les Gouvernements des deux États contractants. Les membres sont désignés dans les deux mois et le Président dans les trois mois après qu'un des États contractants a informé l'autre qu'il souhaite soumettre le différend à un tribunal d'arbitrage.

4. Si les délais mentionnés au paragraphe 3 ne sont pas respectés, l'un ou l'autre État contractant peut, en l'absence de tout autre accord, demander au Président de la Cour européenne des droits de l'homme de procéder aux désignations ou aux nominations nécessaires. Si le Président est un ressortissant d'un des États contractants ou s'il n'est pas en mesure d'agir, le membre le plus ancien de rang immédiatement inférieur de la Cour, qui n'est pas ressortissant d'un État contractant, procède aux nominations.

5. Le tribunal d'arbitrage prend ses décisions à la majorité des voix sur la base des traités existant entre les États contractants et des dispositions du droit général international. Ces décisions sont contraignantes. Chaque État contractant prend à sa charge les dépenses de son propre membre et de sa représentation devant le tribunal d'arbitrage. Les frais concernant le Président et les autres coûts sont partagés également entre les États contractants. Le tribunal d'arbitrage peut prendre d'autres décisions concernant les coûts. À tous autres égards, le tribunal d'arbitrage établit son propre règlement intérieur.

Article 14

1. Le présent Accord doit être ratifié; les instruments de ratification sont échangés à Bonn le plus rapidement possible.

2. Le présent Accord entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la fin de celui au cours duquel les instruments de ratification sont échangés.

Article 15

1. Le présent Accord est conclu pour une durée indéfinie. Chaque État contractant peut le dénoncer avec un préavis écrit de trois mois, acheminé par la voie diplomatique, et qui prend effet à la fin d'une année civile.

2. Si, à la suite de la dénonciation, l'Accord cesse d'être valide, ses dispositions continuent de

s'appliquer au droit à percevoir les prestations accumulées jusqu'à ce moment-là. Une législation restrictive liée à l'exclusion d'un droit ou à la suspension ou au retrait des prestations à la suite d'une résidence à l'étranger n'est pas prise en considération en ce qui concerne lesdits droits.

Article 16

Dès l'entrée en vigueur du présent Accord, les Traités suivants cessent d'être valides :

a) La Convention de sécurité sociale entre la République de Finlande et la République fédérale d'Allemagne, signée le 23 avril 1979;

b) L'Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne relative à la mise en oeuvre de la Convention de sécurité sociale du 23 avril 1979, entre la République de Finlande et la République fédérale d'Allemagne, signée le 28 novembre 1985;

c) La Convention relative aux allocations de chômage entre la République de Finlande et la République fédérale d'Allemagne, signée le 23 avril 1979.

En foi de quoi, les plénipotentiaires à ce dûment autorisés ont signé le présent Accord sur lequel ils ont apposé leur sceau.

Fait à Helsinki le 28 avril 1997 en deux exemplaires originaux, chacun en langues finnoise et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour la République de Finlande :

SINIKKA MÖNKÄRE

Pour la République fédérale d'Allemagne :

BENHOLD PFETTEN-ARNBACH

